

iPure^{cz}

Širší obzory s **iPad Pro** | **iVisor** pro iPad | **10,5"** není **11"**
Mistrovství **stříhu** | **Chat a příspěvky** v MS Teams

iPure.cz 137/2020, čtvrtý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Michael Vita, Jiří Matějka
Editor: Marek Nepožitek | **Překlad:** Ondřej Pikrt
Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Zase ten iPad

Editorial ■ Jan Pražák

iPad je velké téma posledních let. Přenosné zařízení, které nahradí počítač. Osobní kreativní pomocník, který vám vytrhne trn z paty. Nebo výborná hračka pro děti, které se s ním nejen zabaví, ale něco nového naučí. iPad tu je proto, abychom nemuseli používat jen hrubou práci.

Dnešní číslo je právě převážně o iPadu. O tom, jak jej chránit, jak nám může rozšířit obzory a také o tom, jak si jej zařadit do svého workflow. Vzhledem k tomu, že se nám mílovými kroky blíží vývojářská konference, všichni si přejeme, aby novinky v iPadOS posunuly tablety z dílny Apple na ještě použitelnější a praktičtější úroveň. Do té doby máme v hlavě mnoho myšlenek a teď je postupně přinášíme i vám.

Abychom ale nevěnovali celé číslo jen tabletu, podíváme se i na pokračování seriálu o Microsoft Teams a opět se dotkneme zpracování hudby a zvuku na Macu.

Příjemné čtení!

iPad mi rozšířil obzory

Magazín ■ Daniel Březina

Apple Pencil

Někdo by mohl říct, že žijeme v době, ve které je nadbytek zařízení. Máme tu počítače na práci, herní konzole na hraní her, brýle pro virtuální realitu, mobilní telefony na telefonování a přenosnou kancelář, a pak tu jsou tablety. Někteří říkají, že tablety jsou na konzumaci obsahu, jiní říkají, že jsou na práci. Dlouho jsem přemýšlel, kam bych iPad zařadil já. A vznikla mi nová kategorie.

Primárně využívám MacBook Pro, na kterém mohu programovat a dělat jednoduché 3D modely v Blenderu. Minulý rok jsem se rozepsal, proč iPad nemůže být mým hlavním pracovním nástrojem. Za vším v tom článku si i po téměř roce stojím a jsem moc zvědavý, co Apple představí na letošním WWDC. iPad mi rozšiřuje obzory.

MÁ HISTORIE S IPADEM

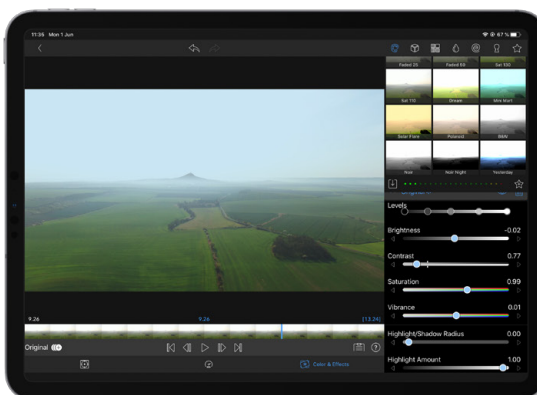
Původně jsem si chtěl pořídit první iPad v roce 2010. Tento model se u nás oficiálně neprodával, a já byl celý červenec v kanadském Torontu. Téměř každý den jsem chodil do tamějšího Apple Storu a ptal se, kdy už konečně bude iPad na skladě. Nedočkal jsem se. A nedočkal jsem se ani v celém New Yorku – tak žádané to bylo zboží. Když se na to dívám dnes, jsem velmi rád, že jsem si necelý rok počkal a koupil až iPad 2.

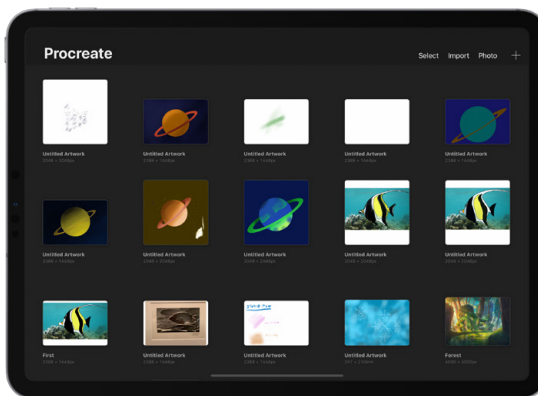
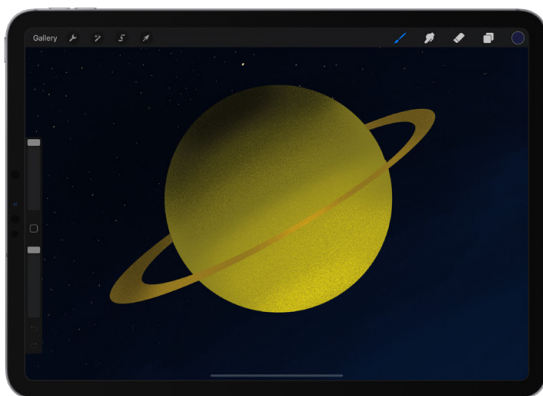
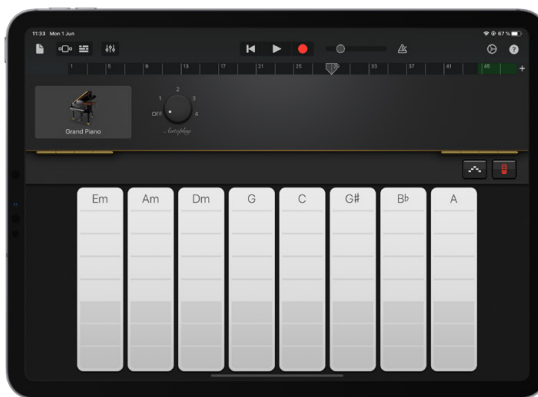
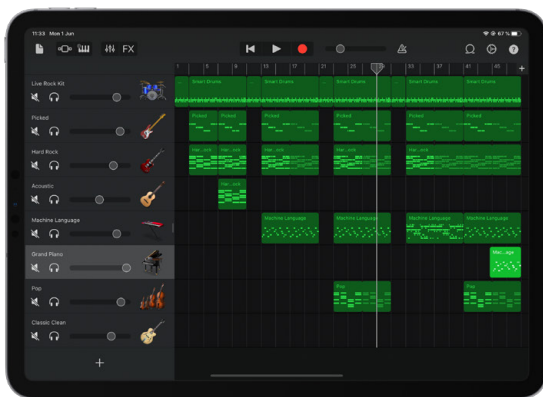
iPad 2 jsem používal ve škole pro psaní poznámek. Měl jsem k němu dokoupenou klasickou Magic

Keyboard a byl jsem nad míru spokojen. Mimo psaní poznámek jsem začal na iPadu také číst knížky v angličtině. Aplikace Pages a Books pak doplňovaly aplikace jako iMovie a Garage Band. Obě ale sloužily spíše k jednoduché zábavě a po pár měsících jsem je už ani nezapnul.

S iPadem 2 jsem vydržel do léta 2016, kdy jsem si vyhlédl tehdy nový iPad Pro 9,7" s Apple Pencil. iPad jsem si koupil v USA a hned v Apple Store jsem ho rozbalil a nainstaloval dvě aplikace. Šlo o aplikace GoodNotes a Procreate. První jmenovaná aplikace slouží pro psaní poznámek tužkou a druhá pro digitální kreslení.

Minulý rok jsem neodolal, starý iPad Pro jsem předal přítelkyni a koupil si nový iPad Pro 11. Po zakoupení jsem opět nainstaloval novou aplikaci, tentokrát to byla Luma Fusion na střih videa. Až díky možnostem nového iPadu Pro s USB-C a operačním systémem iPadOS cítím, že si toto zařízení opravdu zaslouží přívlastek Pro. Ovšem ne „Pro“ jako profesionál, ale jako pokročilý uživatel.

KOMPLETNÍ ZMĚNA

S novým iPadem Pro jsem změnil pohled na učení a prozkoumávání nových možností. Dle mého to nejlépe shrnuje Apple. Říká, že programovat může každý. Tuto větu nevnímám tak, že každý může programovat a vytvářet skvělé aplikace. Vnímám ji tak, že každý má tu možnost ZAČÍT se učit programovat. A ta možnost přichází v podobě MacBooku nebo právě iPadu. Apple se snaží dodat potřebné materiály a ulehčit vám první krok. A to platí nejen u programování.

Zastavím se teď na chvíli u již zmíněné aplikace GarageBand. V době uvedení za ní chtěl Apple peníze a jednalo se o hračku pro lidi hudbou nepolíbené. Dnes je tato aplikace zdarma předinstalovaná na každém novém zařízení s iOS/iPadOS a narostla do monstrózní podoby. Hudebním profesionálům Apple nabízí skvělou aplikaci na macOS **Logic Pro X**. Jedná se o relativně drahou, profesionální a náročnou aplikaci (jak z pohledu výkonu, tak z pohledu učení). Na druhou stranu tu je GarageBand – jak pro macOS, tak hlavně pro iPad.

Aplikaci jsem si před pár měsíci opět nainstaloval. Zajímalo mě, kam se posunula. Po otevření jsem zůstal zírat – Apple mi tady zadarmo nabízí aplikaci, která pro lidi může znamenat vstup do hudebního světa. Relativně jednoduché základní ovládání

a spousta skrytých, nebál bych se to nazvat až profi možností pro editaci. Kdybyste chtěli před 10 lety začít produkovat hudbu, čekala by vás velmi trnitá cesta. I dnes vás samozřejmě čeká náročná cesta, ale máte tu výhodu, že máte doma zařízení, na kterém můžete hned začít a během večera mít složený svůj první hudební kus. Psychicky vás to nakopne a zvedne vám to motivaci. Pod rukama se vám doslova zhmotní hudební studio.

Tvorba hudby pro mě představuje jiný styl myšlení než programování. Už jen získat nějakou vizi. Po několika letech programování si dokážu představit, jak co sestavím a hlavně, jak začnu. U hudby to je ale naprosto něco nového. Sice mám ukončené základní hudební vzdělání (hrál jsem na klavír), ale nikdy jsem nic neskládal. Až nyní a (nejspíš) jen díky iPadu, na Macu by mě to nenapadlo. S iPadem si sednu do křesla nebo na trávu a chci objevovat něco nového. Na Macu pracuji. Hudební producent ze mě nejspíš nikdy nebude, ale můžu si vytvořit jednoduchý beat do hry nebo si jen odpočinout od práce a trochu procvičit mozek.

JEDNODUCHÉ, NÁROČNÉ STŘIHÁNÍ

V posledních měsících jsem začal stříhat videa pro jednoho nejmenovaného **českého youtubera** a vše

dělám na iPadu v aplikaci Luma Fusion. Aplikaci opět беру jako takový můstek mezi amatéry a profesionály. Celovečerní film v ní nesestříháte a nezeditujete, ale není to pouze o jednoduchém řazení klipů za sebe. Upřímně nechápu, že Apple neudělal něco podobného ze svého iMovie.

Luma Fusion ale nepoužívám jen na stříh videí pro YouTube. V posledním roce jsem začal přispívat i do videobanky [Blackbox.global](https://blackbox.global). Jde o to, že natočíte krátký, několikasekundový klip a pak ho nabídnete k prodeji. Původně jsem vše dělal v profesionálním Final Cut Pro X, ale nyní už jedu pouze na Luma Fusion. Videá natočím buď přes aplikaci **Filmic Pro** na iPhone 11 Pro nebo dronem. Videá pak stříhnu v Luma Fusion, udělám základní barevnou korekci (do aplikace mohu importovat LUT balíčky), vyexportuji a přes FTP nahraji na server Blackbox. V prohlížeči dodělám vše potřebné, jako jsou popisky a tagy, a video pošlu ke schválení. Vše mohu udělat na cestách, v přírodě, v kavárně nebo v křesle. A hlavně to mohu udělat jednoduše.

Když jsem byl malý, tak jsem si samozřejmě hrál s kamerou a vše jsem pak stříhal (rozuměj, skládal za sebe) ve slavném Movie Makeru pro Windows. Dnešní děti mají obrovské možnosti díky iPadu a aplikaci Luma Fusion. A platí zde něco podobného jako u aplikace GarageBand. Díky této aplikaci z vás nebude profesionální hollywoodský stříhač, ale ukáže vám cestu, a hlavně vám dovolí hned začít a rychle vidět skvěle vypadající výsledek.

MALÍŘ ZE MĚ NEBUDE

Nakonec tu je třetí kreativní činnost, a tou je digitální malování. Aplikace Procreate je dle mého názoru nový profesionální standard. Stačí se podívat na YouTube, co s ní umí kreativní lidé udělat. Od **jednoduchých** až po **pracované** scény nebo **realistické postavy**. To vše můžete zvládnout na destičce jménem iPad.

O kreslení na iPadu jsem se několikrát pokoušel. Chtěl jsem umět kreslit korálové útesy. Nikdy

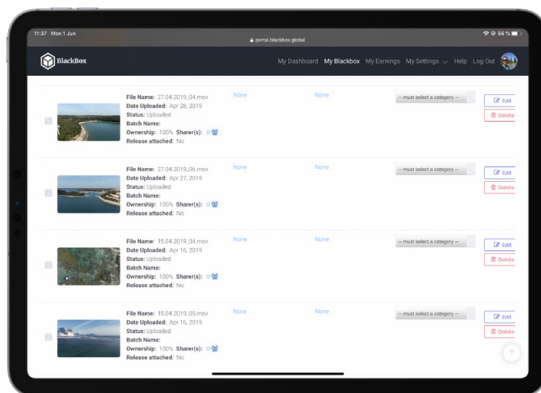
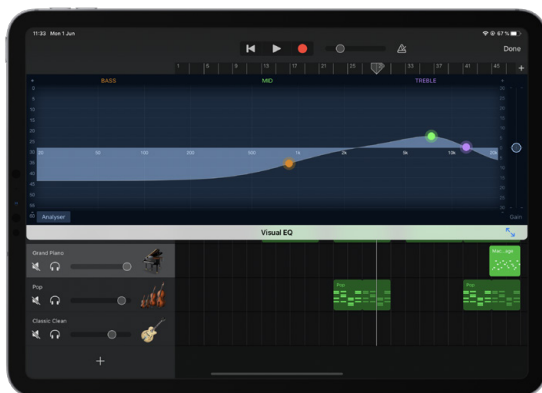
jsem se ale nezvládl dostat přes základy. Nejspíš to je díky kombinaci toho, že aplikace je složitá (opět je zde obrovské množství možností), absolutní neznalost kreslení a až moc velkých cílů. K aplikaci se po několika měsících vždy vracím, ale nikdy u ní nevydržím.

Tím chci ukázat to, že ne každé kreativní odvětví je pro každého. A opět se tu ukazuje velká dostupnost. Nainstaluji si relativně levnou aplikaci a mohu se ponořit do prozkoumávání. Během chvilky mám profi nástroj a když se mi nelíbí, mohu ho bez výčitek z iPadu odstranit. Učit se ve škole v hodinách výtvarné výchovy s iPadem a Procreate, bavilo by mě to mnohem víc a nepovažoval bych to za ztrátu času.

ZAČNĚTE

Kam bych tedy zařadil iPad? Pro mě je to brána do světa plného možností. Spousta z vás může namítat, že to je i MacBook. Samozřejmě máte pravdu. Ovšem ruku na srdce, kolik z vás se rozhodne začít skládat hudbu, pořídí si profesionální program jako třeba Logic Pro X a bude se v něm učit základy komponování a vydrží u toho? Takových je opravdu malé procento a nyní skládají hudbu pro velké hvězdy nebo filmy. Klobouk dolů. Pro všechny ostatní tu je iPad. Relativně dostupné zařízení s velkou spoustou dostupných aplikací. A tím, že si iPad můžete vzít opravdu všude, máte všechny aplikace při ruce. Stojíte na zastávce a můžete převést své nápady rovnou do hudby nebo obrazu. Vše je dostupné a vše je relativně jednoduché.

Doufám, že váš článek zvládl trochu motivovat. Já bych vám chtěl doporučit, abyste si také rozšířili své obzory. O čem jste snili, že byste mohli jednou dělat? Možná vás překvapí, že vaše nová dovednost je vzdálena jen několik tahů prstem po displeji iPadu. Sedněte si do gauče a začněte. Rozšířte si obzory a třeba tak začne vaše nová kariéra.

Moshi iVisor

Znovunalepovací fólie pro iPad s „papírovým“ povrchem

Recenze ■ Filip Brož

Není sklo jako sklo. Na svém iPadu Pro jsem donedávna měl nalepené ochranné sklo od Belkinu. Ač sklo na iPadu nemá příliš smysl, celkem mi vyhovovalo. Měl jsem jistotu, že kdyby mi náhodou iPad upadl, tak displej přežije. Obyčejné sklo mě však začalo nudit. Začal jsem pošilhávat po změně a můj výběr padl na ochrannou fólii iVisor od Moshi. Když už jsem byl u toho, zalíbila se mi i jejich bezdrátová nabíjecí podložka. Jak jsem spokojený?

Začnu u fólie iVisor pro iPad Pro. Jak asi víte, používám 12,9" iPad Pro, který mám aktuálně v obalu a klávesnici Magic Keyboard od Applu. Rád zkouším a testuji nové věci. I proto jsem před časem nalepil ochranné sklo, se kterým jsem byl spokojen. Bylo to však jen obyčejné sklo, po kterém Apple Pencil klouzala o něco více, což bylo někdy nežádoucí, ale nevadilo mi to.

V minulosti, na svém vůbec prvním velkém iPadu Pro, jsem měl nelepený první prototyp dnes již rozšířené fólie Paperlike. Tehdy jsem produkt recenzoval a sepsal první zkušenosti u nás. Fólie byla fajn, avšak trpěl jas a zobrazení displeje. Navíc jsem fólii nemohl dočasně sundat a znovu aplikovat.

NESMRTELNÁ FÓLIE

Začal jsem hledat něco podobného. Za uplynulé roky šel vývoj kupředu a vím, že na trhu je již druhá generace Paperlike, která odstranila některé neduhy. Můj výběr však spočinul u firmy Moshi, která

je velmi známá širokým portfoliem příslušenství. Nejvíce mě zaujala fólie **iVisor AG 100% Bubble-free and Washable Screen Protector**. Především pak slovíčko „washable“, tedy umyvatelná.

Fólie dorazila v bytelném papírovém obalu. Kromě matné fólie, která je na první dotek pružná a má černé okraje, byl uvnitř tradiční instalační set – mikroutěrka a lepitka pro odstranění prachu. Žádný instalační rámeček nebo něco podobného. Rychle jsem přišel na to, že nalepit fólii nebude problém. Proces totiž mohu zopakovat, kolikrát chci.

Zajímavé je, že na spodní straně není typické lepidlo ani nic podobného. Je to fólie, která se hezky přisaje na iPad a drží. Instalace je naprosto bez bublin, protože ani není co vytlačovat. Stačí jen mít iPad dobře očištěný od prachu a mastnot. Na fólii najdete výřez pro Face ID a senzory pro úpravu jasu displeje.

JAKO PAPIR

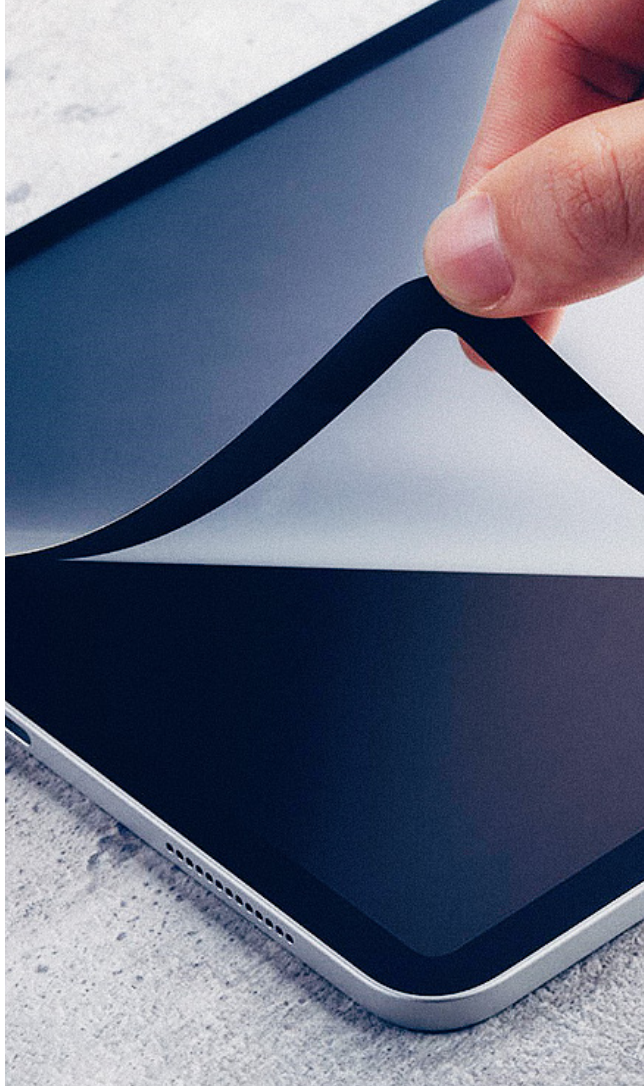
Hrozně se mi líbí, že iVisor od Moshi má stejné vlastnosti jako fólie Paperlike. Když vezmete Apple

Pencil, je to jako psát na papír. Cítíte jemné šustění a „drhnutí“. Apple Pencil zkrátka neklouže jako po skle, ale jako po papíru. Hrozně příjemně se s tím pišou poznámky nebo dělají rychlé skici.

Další velkou výhodou je to, že na displeji nemáte takřka vůbec žádné otisky prstů nebo mastnotu. Tím, že je fólie matná, tak na ní nic není vidět a ani na ni tolik neulpívá prach. V nejhorším stačí jen přejet hadříkem. Displej je také mnohem čitelnější na přímém slunci, opět efekt matného povrchu.

MÁ TO I HÁČEK

Tím, že je fólie matná a má speciální úpravu pro „efekt papíru“, trpí trochu jas a podání barev. Když si dáte bílé pozadí, tak na fólii zřetelně vidíte drobné zrno. Zároveň jas displeje není maximální (softwarově ano, ale fólie tolik světla nepropustí). Je to přirozená daň za speciální vlastnosti. Na druhou stranu mám srovnání s Paperlike fólií, kde jasně musím konstatovat, že iVisor od Moshi jasu propustí mnohem více. Horší displej u Paperlike byl zřetelnější.

ZNOVUPOUŽITELNÁ FÓLIE

Další nespornou výhodou **iVisor AG 100% Bubble-free and Washable Screen Protector** je to, že ho můžete kdykoliv sundat, umýt pod tekoucí vodou a nalepit znovu. Tohle jsem opravdu u žádného jiného skla či fólie nikdy neviděl. Asi to není o tom, abyste fólii sundávali každý den, ale když se vám po určité době zasteskne po klasickém displeji, není to problém. Prostě ji sundáte, omyjete, nalepíte zpět na původní podklad z balení a pak zase někdy použijete. Nikde není uvedeno, kolik nalepení fólie vydrží, ale myslím si, že mnoho.

Fólie je zároveň velmi tenká. Při pádu iPadu asi moc neochrání, ale proti škrábancům určitě. V obalu

Magic Keyboard pak nikde nic nepřechnívá a iPad není zbytečně těžký, což se nedalo říct v případě tradičního skla, které zkrátka na iPadu fakt cítíte (i hmotnostně).

iVisor AG 100% Bubble-free and Washable Screen Protector lze zakoupit přímo na stránkách Moshi. V českých obchodech jsem ji nikde nenašel. Za cenu 40 EUR, tedy zhruba tisíc korun, je to opravdu povedený gadget. Pokud hodně píšete, malujete nebo skicujete s Apple Pencil, jistě oceníte odezvu jako na papíře. Fólie je k dispozici i pro další modely iPadu, například Mini či iPad Air 3. Když k tomu přičtete možnost opakovaného nalepení, myslím si, že není co řešit.

Prostě ji sundáte, omyjete, nalepíte zpět na původní podklad z balení a pak zase někdy použijete.

BEZDRÁTOVÁ NABÍJEČKA

Doma všichni nabíjíme bezdrátově. Mám rád, když mohu iPhone, AirPods či další příslušenství, nabíjet v jakékoliv místnosti. Bezdrátových podložek tak není nikdy dost. Na stránkách Moshi jsem náhodou objevil i **Otto Q Wireless Charging Pad** v designové šedé barvě.

Zaujal mě nejen čistý design, ale i použité materiály a konektor USB-C. Díky tomu je jasné, že nabíječka si poradí s rychlonabíjením nových iPhoneů. Zároveň není problém na podložku položit i iPhone s nasazeným krytem, což ocení moje žena. Já osobně kryt na iPhone už dlouho dobu nemám.

Bezdrátovou nabíječku Moshi máme umístěnou vedle televize v obýváku. Kdokoliv jde okolo, tak si můžete položit iPhone. Já tam občas dávám i AirPods Pro. Povrch nabíječky připomíná nylon a textilní materiály. Uprostřed jsou kromě loga i silikonové kroužky, které zabraňují klouzání. To samé najdete i na spodní straně.

DROBNÁ LED

Samozřejmostí je kompletní certifikace a schválení Qi. Dole je také miniaturní kontrolka LED, podle které snadno poznáte, zda nabíjení probíhá, či je již hotovo. Líbí se mi, že dioda je opravdu decentní. Mám doma podložky, na které když položíte iPhone, tak se rozsvítí světlo, který rozzáří celou místnost. V noci tohle opravdu nechcete. Ani se nedivím tomu, že mnoho lidí čím dál častěji přelepí černou izolepou všechny kontrolky v domácnosti. U Moshi to dělat nemusíte.

Otto Q Wireless Charging Pad také pozná, když se na jeho povrchu nachází neznámý a nekompatibilní objekt. Jak jsem již uvedl, samozřejmostí je plný výkon a maximální možné nabíjení, které Apple umožňuje u všech svých produktů s bezdrátovým nabíjením. V jednoduchém balení také naleznete nabíjecí kabel. To vše můžete mít za **45 EUR**, což je příjemná cena. Opět musíte objednat přímo u výrobce s tím, že nad **100 EUR** máte poštovné zdarma. Já jsem s oběma produkty více než spokojen.

Deset a půl není jedenáct

Magazín ■ Jan Pražák

Když si pořizujete nové zařízení, často čekáte, že platí rovnice nový = lepší. Je to ale vždycky pravda? Nebo nám doba nabízí i určité kompromisy? Uživatel si potom musí promyslet, zda mu kompromis něco přinese. Někdy to totiž tak být nemusí.

čím mluvím? Jen za dobu karantény jsem vyměnil dvě zařízení za jejich novější verze. **Starší sedmiletý MacBook Air** za aktuální novinku a 10,5" iPad Pro za letošní jedenáctipalcovou verzi. V prvním případě šlo o logický krok. I když jsem MacBook tolik nepoužíval (od doby první Pro verze iPadu), stále jsem na něm napsal nejvíce textu ze všech svých zařízení.

Sice se jednalo o přenosný počítač, ale popravdě řečeno – mimo byt jsem jej měl dvakrát v životě. To proto, že v práci mi stojí stolní počítač a na cestách si s iPadem už několik let vystačím. Navíc, investice větší poloviny z ceny po tolika letech nebyla až tak dramatická. Když takto svá zařízení rozpočítáte na roky nebo měsíce, možná budete sami velice překvapeni.

U iPadu Pro se však jednalo o jinou písničku. Mou prvotní myšlenkou bylo Face ID, dlouhodobější podpora a také lákadlo klávesnice. Přece si nekoupím k současnému modelu iPadu klávesnici za cenu přes pět tisíc, abych za rok nebo dva iPad měnil znovu. Bohužel pro Apple jsem nový MacBook Air objednal dříve než iPad Pro. Měl jsem tedy šanci vyzkoušet klávesnici a zařízení jako takové. V té chvíli padly veškeré myšlenky na přenosnou klávesnici.

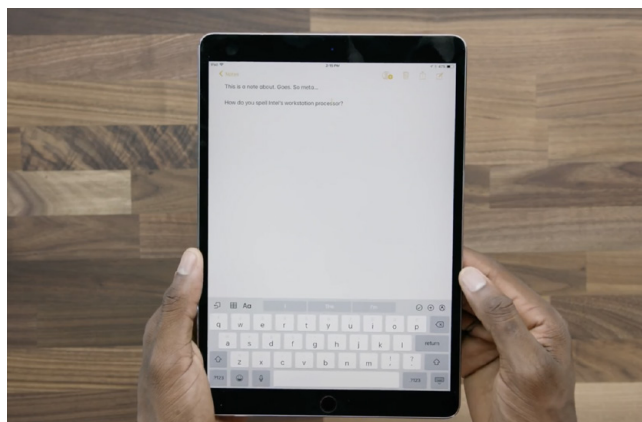
PSACÍ STROJ

Jak jsem psal v článku z Tibetu, nová klávesnice u Airu je fantastická. Píše se mi na ní tak dobře, že na jiné už psát nechci. Zdvih i odezva jsou perfektními společníky a mám z ní velkou radost. To mi hodně pomohlo vyloučit nákup klávesnice k iPadu, která byla původně hlavním důvodem pro upgrade. Kompletní dlouhé psaní jsem přesunul na MacBook a kratší věci od e-mailu po tabulky vyřídím buď s pracovním strojem nebo iPadem.

Díky této zkušenosti jsem si uvědomil, že iPad vlastně pro zapisování textu využívám jen velmi málo. Na cestách potřebuji být schopný zpracovat tabulky, udělat opravy článků, číst a využívat jej jako multimediální zařízení. Předchozí 10,5" placuku jsem stejně nosil pouze se Smart Coverem, který jsem často při používání „odtrhával“. Pro psaní s Apple Pencil je navíc použití ve stojánku trochu nepraktické.

Podobně se můžete dívat na Smart Keyboard Folio nebo dokonce i novou Magic Keyboard. Pokud hodně píšete a většinu času cestujete, za cenu investice a vyšší hmotnosti budete mít z iPadu dvě zařízení – kreativní placuku a pak něco, co Apple nechce nazývat počítačem, i když to tak vypadá a funguje.

Zato se Smart Folio, to je jiná písnička. Při otočení předního krytu vás na zadní straně netlačí

vystouplá klávesnice, iPad máte stále chráněný (jasně, ty rohy prostě pořádně vyřešené nejsou) a stále jej můžete používat jako stojánek. Když chcete využít fotoaparát, což je pro mne osobně to poslední, co na iPadu využívám, nic vám nebrání, abyste přední část krytu pouze smotali do trojhranu.

Velké pozitivum vidím ve stabilitě při psaní se složeným Foliem, kde dřívější Smart Cover zažíval mírné chvění. A opravdu velkou radost mi Apple udělal, že můžu konečně psát na zcela rovné ploše, když mi iPad ve Foliu leží na stole. Díky svému designu je perfektním nástrojem pro takové psaní, které mi vždy připomíná futuristické sci-fi filmy. Navíc si u Folia můžete trochu víc užít barviček, já jsem se zamiloval do příbojové modré. Taky ve vás **evokuje vzpomínky na uvedení iPadu 2?** A ano, i tenkrát se dělalo pouzdro na celé tělo iPadu.

HARDWARE NENAHRADIŠ

Pravdou je, že si všichni na psaní závislí uživatelé nejspíš pořídí klávesnici. On totiž iPad Pro v 11palcové verzi má trochu upravenou i tu softwarovou klávesnici. Pro majitele předchozích generací bude

Co ale Apple u své tužky stále nevyřešil, je její umístění. Nabíjí se sice na pravém boku zařízení, ale kam s ní ve chvíli, kdy ji nepoužíváte?

možná novinkou tlačítko tabulátoru, samostatný Caps Lock a podstatně zvětšený Shift. Pokud jste tak například často psali oběma palci, přičemž jste drželi iPad na výšku, chvilku zabere, než si zvyknete. Je dobře, že Apple využil prázdné místo u levého okraje, na druhou stranu jde o značnou úpravu klávesnice. (Pro názornost rozdílů klávesnic uvádím fotografie z recenzí Marquese Brownleeho.)

Drobnou výtku mám i k Apple Pencil. Ve své druhé generaci je daleko hezčí, ale také nabízí možnost přepínat poklepnutím mezi dvěma režimy. Co ale Apple u své tužky stále nevyřešil, je její umístění. Nabíjí se sice na pravém boku zařízení, ale kam s ní ve chvíli,

kdy ji nepoužíváte? Přece jen, bílou tužku s cenou přes tři tisíce korun prostě nechcete v tašce zlomit nebo si ji poškrábat při vytahování z batohu.

U svého předchozího iPadu Pro jsem Pencil dával do hnědého koženého pouzdra Twelve South, které se magneticky přichytilo na Smart Cover iPadu. Tužka byla po ruce, byla chráněná a ve chvíli odložení se mi nekutálela po stole. Tuto chybičku Apple opravil v druhé generaci, ale její uklízení stále ne.

Neříkám, že by se Apple Pencil měla zasouvat do těla tabletu, jako to dělají konkurenční značky. Přesto si říkám, že je zvláštní, že nemáme lepší možnost, než pořízení koženého pouzdra na předchozí generaci z roku 2017, kde měla tužka své stálé místo. I náš kolega Honza Březina používal tento setup místo Smart Keyboard Folio, jak [ukazoval ve svém 185. videu](#). A není se mu co divit, když neexistuje lepší varianta. O situaci, kdy si pořídíte i nejdražší klávesnici Magic Keyboard ani nemluví.

MĚ NEZLOMÍŠ

Pak je tu zpracování. Na rozdíl od posunu u MacBooku Air mně překvapilo, jak tence a křehce na mne nový iPad Pro působí. U základního přenosného počítače cítíte tuhost spojů, u tabletu se bojím častějšího cestování a přenášení. Nemám pocit, že by novější nutně znamenalo odolnější.

Musím však přiznat, že 10,5" iPad také trpěl neduhami tuhosti. Často, když jste jej zvedali ze stolu, jste uslyšeli mírné křupání. To nebylo opravdové ničení tabletu, ale jeho novátorská velikost s sebou nesla určité nedokonalosti, přičemž tato byla zásadní. Každopádně nikdo z nás určitě nebude jen tak z legrace prohýbat nový tablet, aby zjistil, kolik vydrží. Stále se jedná o elektroniku, která je obecně křehkou záležitostí. I když se zde nekonalo překvapení, mám několik pozitivních změn.

ROKY PŘIBÝVAJÍ

Tou první je Face ID jako takové. Tento design u iPadu Pro s námi bude v říjnu druhým rokem, a tak se není čemu divit, že je pohodlným bezpečnostním prvkem, který navíc funguje v obou orientacích. Což je možná něčím, co iPhoneům stále chybí. Paradoxem také je, že jsou situace, kdy vám mohou vyhovovat různé technologie zabezpečení.

Například v posledních dnech opětovně většina uživatelů nedá dopustit na Touch ID, kdy není nutné sundávat roušku při platbě v obchodu. Na druhou stranu se sken obličeje třeba hodí více v zimě, kdy na sobě máte (byť dotykové) rukavice. Stále neexistuje jednoznačný vítěz.

Poklepání na displej je však skvělé jak na iPhone X a novějším a právě i na posledních dvou generacích

profesionálního iPadu. Na telefonu jsem proto například vypnul možnost Probudit zvednutím, protože mi již přišla nadbytečná.

S Face ID se dobře váží i dvě stálice: 4reproduktorový zvuk a technologie Pro Motion. Obě jsou dostupné od zmiňovaného iPadu Pro 10,5". Zvuk je velmi podobný této generaci, ale v displeji vidíte opět posun. Liquid Retina je totiž přece jen o kousíček výš, než předchozí typ displeje. 120Hz obnovovací frekvence zůstala.

ZÁŘEZ NA PAŽBĚ

Mínusem nadále zůstává software. Mnozí z nás lamentují nad tím, že i když Apple dokáže nacpat mnoho výkonu do svých zařízení, kvůli nedostatečně vyspělému softwaru je jeho vývoj přibržděván. To platí i v tomto případě.

Multitasking, práce se soubory nebo chyby v aplikaci Mail, to jsou věci, na kterých Apple musí zamakat. A které doufáme, že se v červnu letošního roku napraví, až nám skrze WWDC ukáže nové operační systémy. Možná se dočkáme i toho, že linka pro ukončování aplikací nebude zasahovat do grafických prvků aplikací – jako třeba v Hudbě. Nebo že bude možné používat Apple Pencil v Poznámkách úplně stejně, jako používáme tužku v aplikacích typu [Notability](#) nebo [GoodNotes](#).

Zároveň je komické přiznat, že v posledních měsících iPad používám daleko raději na videokonferenci. Nezdýchá se a neuslyším o něm, a to ať už používám jakoukoli službu. Což se paradoxně nedá říct ani o nejnabušenějších přenosných počítačích, které Apple prodává. A je jedno, jestli používáte Skype pro firmy, Google Meet nebo Microsoft Teams. Každému (dle mých informací) dělá problém jiná služba. Možná proto je Zoom tak populární a tolik uživatelů raději sáhlo v březnu a dubnu 2020 po tabletech.

STÁLO TO ZA TO

Kompromisy tedy ano, ale ne na straně hardwaru. Při otázce, zda mi stálo za to udělat upgrade na nový Air, odpovídám na 110 % ano. U iPadu bych to ale viděl na nižších 90 %. Stále pro mě zůstává kreativním nástrojem, ke kterému kvůli pocitu nechci kupovat klávesnici. Chci mít na cesty pouze lehký přenosný stroj, který má větší obrazovku než iPhone. Ostatně takový závěr jste mohli vycítit z mého nadšení v recenzi nového Airu.

Jsou to drobnosti, které se mi líbí. Na některé novinky je třeba si zvyknout, ale negativa tato mašinka nemá. Skvělý design, propracované technologie od displeje Liquid Retina po WiFi 6, vnitřní vybava se silou stáda divokých koní. Takže ano, stálo to za to.

Zvuková bonboniéra

Mistrovství stříhu

Návod ■ Pavel Černocho

Říká se, že aby byl člověk v něčem skutečně dobrý, musí se dané věci věnovat přibližně deset tisíc hodin. Určitě záleží na druhu dovednosti, vlastním talentu, dispozicích a také chápání pojmu „skutečně dobrý“. Rozhodně se dá ale tvrdit, že když už vám něco konečně jde, pak z toho většinou máte i dobrý pocit a tato činnost vám dělá radost. Následující text bude patřit cestě k vysněnému cíli a tím je svižné stříhání zvuku.

Dobrou zprávou je, že na čem člověk ve skutečnosti stříhá, se technicky na výsledném zvuku nijak neprojeví. Volba nástroje souvisí spíše s rychlostí a efektivitou práce na zakázce. A ta ne vždy musí být prioritou. Osobně jsem třeba stříhal pro jednoho klienta u oběda nějakou drobnost na iPhone XS Max přímo v nativní aplikaci GarageBand pro iOS. Nebylo to efektivní, ale efektní rozhodně.

Kdo je mým pravidelným čtenářem jistě tuší, že moje úplně první seznámení se stříhem zvuku bylo v Pro Tools na Macu. Když budeme počítat úplně první profesionální práci, tak ano. Ale možná někoho překvapím, že moje první stříhačské pokusy se neslavně odehrály na „dvojčeti“ (kasetový magnetofon). Kdy jsem stříhal jednu nahrávku do další, pomocí audio kaset. Věřím, že většina dříve narozených se s kopírováním kazety na kasetu setkala. Pro mladšího zvědavého čtenáře, ale tento pojem trochu osvětlím.

Když se vytvářel tzv. mixtape, neboli jakýsi playlist v době analogové, tak se vzala jedna čistá audio kazeta, rozbalil se z ní celofán – ještě stále cítím tu omamnou vůni – a vložila se do dvířek kazeťáku. Abych nezapomněl, ještě se musela na kasetě buď tužkou, nebo prstem navinout startovací část pásky, většinou průhledné barvy, na tmavou část, která již měla záznamovou vrstvu.

Následně se na této straně kazeťáku stiskla pauza a pak tlačítko Rec. Do druhých dvířek se strčila zdrojová kazeta, na které byl námi milovaný obsah. Jinými tlačítky si

na této kazetě musel člověk najít začátek požadované skladby. Následně stlačit taktéž tlačítko Pause, ale k němu naopak navíc do páru tlačítko Play. Potom stačilo současně odměčknout obě tlačítka Pause. Poté se skladba rozehrála a započal samotný fyzický záznam/zápis.

Následně člověk musel vyčkat, dokud skladba neskončila. Potom stiskl na zdrojové straně kazetáku pauzu, ale kazetu, kde se pořizoval mix, ještě nechal pár otoček projet, aby se mu vytvořila tichá mezera mezi skladbami. Když hudby chtivý jedinec naopak chtěl mít mixy opravdu akční a házet to skladbu za skladbou, nebo třeba chtěl končit v polovině skladby a potom začít skladbou jinou, mezeru nevytvářel. Pausnul například současně obě kazety, cílovou si přetočil kousek zpět a potom na ní zmáčkl tlačítko Play. Bylo třeba poslouchat a vyčkávat na inkriminované místo a přesně v daný moment stlačit tlačítko Pause. A tím byla nachystána pozice pro další song.

Já takhle experimentoval s externím klopákem a kytarou, a stříhal a mixoval svoji první hudbu. Byly to opravdu kolikrát i hodiny než se člověku povedlo to, co si přál, navíc se nesměl splést při hraní. Jinak celý proces musel proběhnout znovu. Samozřejmě se bavím o domácím použití. Profi nahrávací mašiny uměly více stop na jednu pásku a tam byla práce o něco snazší, ale to je úplně jiný vesmír, jak cenově, tak v ovládní.

Myslím si tedy, že stříhat jde opravdu na ledašcem. V dnešní době lze, tak jako kdysi na kazetáku, stříhat třeba i pomocí dvou iPhoneů, které do sebe propojíte v řetězci výstup/vstup a použijete, dejme tomu, aplikaci diktafon. Ovšem, kdo by to dělal? Byla by to jistě titěrná, otravná a velmi neefektivní práce.

Dříve moc možností nebylo, ale dnes, kdy si člověk může metodu vybírat z velké škály možností,

měl by vybírat tak, aby mu jeho zvolený nástroj a postup maximálně vyhovoval. U stříhu je velmi často žádoucí, tak jak u jiné práce, rytmus i svižnost s jakou se daným materiálem prodíráte.

Proto vám doporučuji sáhnout po jakémkoliv DAW, který vám vyhovuje. Čím rychleji člověk dokáže stříhat, tím více možností a permutací přístupu k řešení jednotlivých situací si může dovolit, a následně je daleko pravděpodobnější, že zvolí tu nejuvhodnější. Výsledky pak budou na celkovém zvuku určitě znát, byť třeba ne nutně technicky, ale spíše co se kreativity týká. Jestliže mi nějaký DAW nesedí a vše mi v něm trvá velmi dlouho, nedokáži udržet tempo a taková ztráta „elegance práce“ má za následek většinou horší feeling zvukového výstupu. Člověk se pak soustředí na řešení problémů, na to, jak něco udělat, místo aby energii věnoval umělecké kvalitě zpracování.

CO TEDY ZVOLIT?

Je to rozhodně věc priorit, například v Logiku se mi moc dobře nestříhá. Jestliže děláte pár zásahů za hodinu a spíše komponujete nebo nahráváte, nebudete mít s Logikem sebemenší problém. Logic má dle mého ale jiné přednosti, než je stříh. Takže myslím, že ten, kdo potřebuje dělat rychlé nebo dlouhé stříhové zásahy, se s ním nemusí trápit. Ve Windows mám na stříh nejoblíbenější Samplitude Pro X, nebo jakákoliv i nižší verze Samplitude.

Jak do macOS, tak i do Windows doporučuji stáhnout Pro Tools First ve verzi zdarma. Tam materiál postříhat a výslednou práci pak jednoduše vyexportovat a se zvukem dále pracovat ve vámi oblíbeném produkčním programu.

Například mojí hlavní platformou na produkci hudby je Ableton. Takže často něco udělám v něm,

vytvořím si zde polotovary, která pak stříhám v Pro Tools, kde rovnou udělám i mastering.

Aby volba stříhačského programu byla ta „pravá ořechová“, myslíte na to, abyste na jednotlivé úkony při stříhu měli k dispozici klávesové zkratky, zoom v projektu pomocí myši a fade na regionech buď automatikou, nebo rychlou úpravou po najetí kurzoru na konec regionu.

PLASTICKÁ OPERACE

Politice rozumí kde kdo, rozdíl mezi obrazem na malé obrazovce levné televize a OLED TV ve 4K si troufnu tvrdit, pozná také většina populace. Ale jestliže dáte někomu poslechnout dvě stejné skladby a každá bude mít jiné „rozlišení“ či datový tok, věřím, že většina rozdíl nepozná.

Se zvukem se to má totiž tak, že „ucho není oko“. A procento lidí s absolutním sluchem, nebo těch, kteří poznají řekněme rozdíl mezi oktávovým skokem, nebo kvintovým, statisticky v populaci zas tolik není. Nemám to podložené, ale nabývám takového subjektivního pocitu. A proto možná není divu, že se o tom moc nemluví. O čempak? Tak například, napadlo by vás, že některá „živá“ vysílání v rádiu nejsou zas tak živá a prošla velmi řádnou editací resp. stříhem? Co na tom, že ve vysílání slyšíte telefonovat posluchače. Co na tom, že třeba ve vysílání spolu hovoří několik moderátorů. Některé stanice běžně, některé řidčeji a neříkám, že je to obecné pravidlo, ale nemusíte mít zase tolik štěstí a když se při poslechu náhodně zvolené rádiové stanice budete soustředit, stříhače za tím vším spatřit můžete.

Tak i samozřejmě dabing, reklamy, upoutávky na ledacos, nebo dnes tak populární podcasty. Kolikrát pak člověk, moderátor, mluvčí skvěle znějící v nějakém médiu, vlastně ve skutečnosti ani moc mluvit neumí. Buď je sám mistrem stříhu,

nebo za ním stojí nějaký zvukař, který se ve stříhu vyzná.

V éře audiokazet to bylo vskutku asi i nemožné. Ale dnes zvládnete stříhat nejenom jednotlivé věty, ale můžete vzít slovo, vystříhat z něj třeba jedno písmeno, a opravit jej, nebo nahradit jiným. Existuje pak speciální „stříh“, kterému se říká spektrální stříh resp. spectral cleaning. Kdy se můžete pokusit odstříhnout nějakou vadu ve zvuku, který klasickým editem nelze odstranit, protože je „prorostlý do podhoubí“.

A to nemluvím ani o hudebnících, nebýt stříhačských technik, tak by si někdo při nahrávání alba kolikrát ani neškrtl. Nemusím asi zmiňovat, že se samozřejmě dá editovat i intonace, nebo čistit nějaké nečistoty techniky hry.

Dnešní technologická doba je v tomto opravdu výjimečná, nemyslíte? V podstatě každý dnes může dělat, téměř cokoliv jej napadne. A přitom ještě před několika lety to nemohl dělat nikdo až na pár vyvolených s opravdu dobrými předpoklady.

Skákat padákem, běhat závody na stovky km, lézt po osmitisícovkách pomalu v papučích, žena dnes v padesáti může mít první dítě a muž po sedmdesátce klidně může vstoupit do motorkářského gangu. Tak proč by kdokoliv nemohl toužit po tom, stát se mistrem stříhu a ovládnout tohle magické umění? Navíc v době, kdy se taková dovednost může hodit široké škále kreativců.

MISTREM STŘIHU

Mistrem ve stříhání zvuku se možná nemůže stát úplně každý. Skutečně dobrým stříhačem již ano. Nepotřebujete k tomu absolutní sluch, nepotřebujete znát noty. Jediné, co budete potřebovat, je zvládnutí základních postupů a samozřejmě trpělivost.

V příští Bonboniére se vrhneme na konkrétní stříhačské tipy a triky v praktickém návodu.

A person wearing a red and blue plaid shirt is gesturing with their hands in a meeting. The background is blurred, showing other people in a professional setting.

Microsoft Teams #5

Chat a příspěvky v MS Teams

Návod ■ Jiří Matějka

Co je psáno, to je dáno. Krátké zprávy nebo rozvětvená komunikace? Oboje je možné. Někdo se možná bude zlobit, ale pro mě je nejlepší přirovnání k Facebooku. Chat v MS Teams je alternativou k Messengeru a „týmové“ Příspěvky se hodně podobají kanálu vybraných příspěvků (zdi) na Facebooku. V dnešním díle se proto podíváme na oba nástroje a ukážeme si všechno potřebné pro pohodlné používání.

CHAT

V panelu chatu se zobrazuje docela hodně informací:

- Osobní chaty
- Skupinové chaty
- Chaty ze schůzek (poznáte je podle ikonky kalendáře)
- Zprávy dalších aplikací a chatbotů (poznáte podle ikonky aplikace)

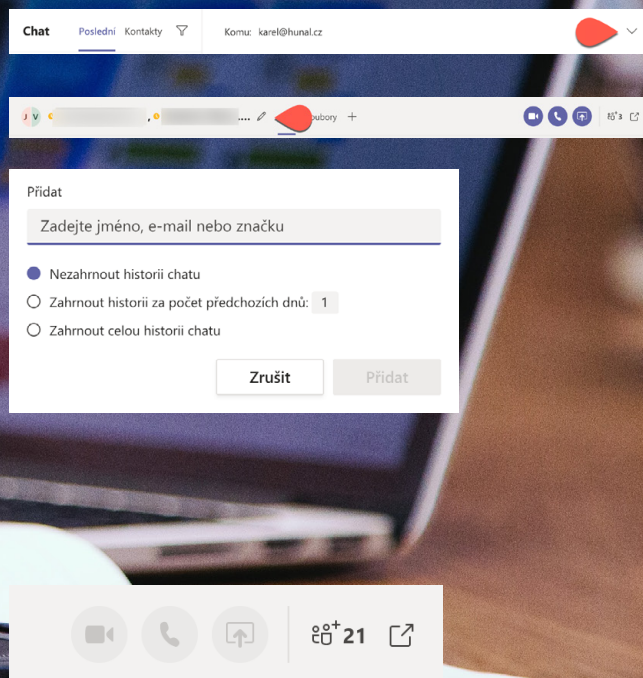
Chat zahájíte velmi jednoduše pomocí ikonky s tužkou. Zadáte e-mailovou adresu, nebo klidně několik, a je hotovo. Fintou je možnost chat pojmenovat. Pokud má však jen jednoho člena, jde to jen poprvé, následně již nelze přejmenovat. Chaty s více osobami si můžete pojmenovat kdykoliv později. Díky pojmenování můžete mít dokonce se stejnou skupinou osob i několik chatů. Třeba o práci a o ženách.

K existujícímu chatu můžete později kohokoliv přidat (ikonka s dvěma panáčky a znaménkem plus vpravo nahoře na obrazovce) – pozor na historii. Teams dávají na výběr, jak moc chcete být sdílní. Bezhlavé klikání přivedlo už mnoho lidí do nepříjemných situací. Na výběr máte z několika voleb, které vám pomohou řídit, kolik toho na sebe z historie prásknete. Kdo se bojí, může vynechat celou historii, kdo má svědomí čisté, vyloží karty. Následující obrázek je za 1 000 slov.

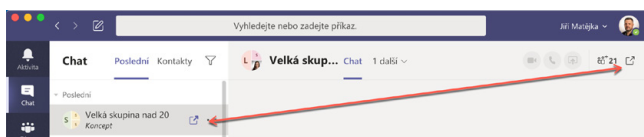
V jednom chatu si můžete psát až s 249 kolegy, ale pokud počet členů v jednom chatu přesáhne 20, dojde k jistým omezením. Budou vypnuty funkce automatických odpovědí a zároveň nebudou účastníkům chatu přicházet notifikace do e-mailů. To bych asi přežil. Podle mě je horší to, že přijdete i o možnost volání a sdílení obrazovky.

POPUP OKNA

Jednou z nejvíce vytýkaných věcí je právě to, o co se Microsoft snažil, tedy kompaktnost. Postupně dochází k rozvolňování této strategie a za první vlašťovku můžeme označit možnost plovoucích oken chatu. Pro tyto účely Microsoft vybavil chatové prostředí ikonickými tlačítky, ale přibyl také jeden nový prima příkaz. Pokud napíšete do vyhledávacího okna magickou formuli /POB, jste vyzváni k výběru osoby, kterou chcete oddělit do samostatného okna. Je to docela milé a praktické. Některé zdroje

uvádějí, že nabídka funkcí u „popnutých“ konverzací může být omezena. Například nejde nahrávat soubory z OneDrive. Zatím bych to přičítal spíše velmi rané implementaci. Tahle funkce je tu s námi jen pár dnů (květen 2020).

Tento soubor již existuje

Totální Commander.Ink

Soubor s tímto názvem už v této složce existuje. Co chcete udělat?

Zrušit

Zachovat oba

Nahradiť

SOUBORY V CHATU

Do každého chatovacího vlákna můžete poměrně jednoduše vkládat přílohy. V podstatě libovolně soubory. Psát o ikonce sponky, byl bych asi za blázna. Možná malinko méně známé je to, co se s takto poslanými soubory děje. Ono, když si uvědomíte, že Teams jsou aplikace, která využívá tradiční robustní technologie MS, pak tu mnoho možností není. Ano, je to SharePoint, respektive je to kousek SharePointu vyhrazený jen a jen pro vás. Soubory poslané vámi do chatu jsou na vašem firemním OneDrive ve složce **SOUBORY Z CHATU APLIKACE MICROSOFT TEAMS**. Uživatel s tím rozhodně nic neudělá, pokud vůbec někdo. Zajímavým, leč logickým důsledkem je, že když chcete později poslat stejnojmenný soubor komukoli jinému nebo do jakéhokoliv jiného chatu, Teams vás upozorní a přichází Sophiina volba. Zachovat nebo přepsat. V důsledku to znamená, že pokud budete nahrazovat novými verzemi, pak budou mít všichni ve všech chattech vždy tu nejnovější verzi. Jinak si soubory nějak označujte, třeba jmény, verzemi, datem nebo názvem chatu.

To je z nejpodstatnějších věcí asi všechno. Pár tipů k psaní zpráv bych ještě vzpomněl, ale duplikovalo by se to s následující kapitolou o příspěvcích.

PŘÍSPĚVKY

Příspěvky jsou první kartou každého kanálu, a jak jsem již zmiňoval, nejvíce připomínají kanál vybraných příspěvků tak, jak ho známe z Facebooku. Příspěvky zobrazují vše, co se v kanálu děje. Najdete v nich opravdové příspěvky (posty) jednotlivých kolegů, ale také systémové notifikace probíhajících nebo proběhlých schůzek, informace o záznamech schůzek, posty dalších aplikací jako jsou například oblíbené Microsoft Forms. My se v následujícím textu zaměříme na opravdové příspěvky osob. Na vložení příspěvku není nic složitého, jen si později řekneme o několika příjemných vychytávkách. Největší chybou a problémem je nepochopení práce s příspěvkem.

Mnoho lidí si plete příspěvky s chatem a místo toho, aby odpovídali na již publikovaný příspěvek, neustále zakládají příspěvky nové. Asi se shodneme na tom, že to není dobře. Na Facebooku to nikomu nepřijde divné, všichni poctivě odpovídáme na jednotlivé posty, Microsoft Teams se to tak úplně nedaří. Možná by se nad tím mohli v Redmondu

Matějka Jiří e-mailem 18:21
Komu Obecné - Novinky v Office 365

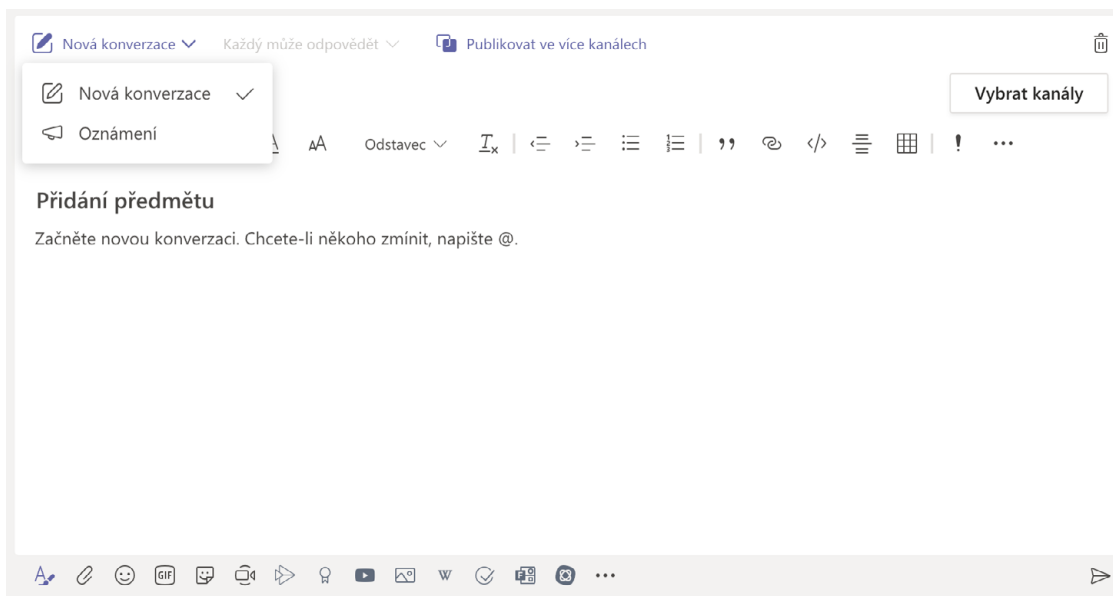
E-mail poslaný kanálu
Toto je důležitý e-mail poslaný do kanálu.

S pozdravem

Mgr. et Mgr. Jiří Matějka
+420 608 701 500
jiri.matejka@dobrekurzy.cz
www.linkedin.com/matejka-jiri

Dobré kurzy aneb vzdělávání 21. století
www.dobrekurzy.cz
Hudba na svatbu, ples a večírek
www.blueband.cz
Svatební a portrétní fotografie
www.matejkafoto.cz
Ostatní aktivity
www.justblue.cz

Zobrazit méně
Zobrazit původní e-mail
Odpovědět

zamyslet a nějak upravit vizuální podobu příspěvku a odpovědi na něj. Vy už ale víte, jak to je, a takové chyby dělat nebudete.

Komunikace ve formě příspěvků je pro většinu z nás velmi nová a léta zažitě vyměňovány emailů nám brání efektivnímu využití tohoto přístupu. Zkuste se zamyslet nad tím, zda byste dokázali vnitřní komunikaci udržet ve formě příspěvků, které si budete navzájem komentovat. Příspěvek je samozřejmě součástí kanálu, a proto ho vidí všichni členové týmu. Může to připomínat situaci, kdy na parkovišti stojí Houkající auto a nikdo si ho nevšimá. Abyste jasně označili příjemce, jsou k dispozici dvě technologie. Jedna se jmenuje Zmínky a druhá byla přeložena jako Značky (tagy).

Díky tomu můžeme ke každé veřejné zprávě napsat @jménokolegy, díky čemuž bude dotyčný kolega notifikován. Když se nad tím zamyslíte, v mnoha firmách se posílá e-mailem všechno všem. Paradoxně existuje stále velké procento lidí, kteří nechápou rozdíl mezi příjemcem, kopií a slepu kopií při posílání e-mailu. Pokud jste to ještě nevyzkoušeli, tak Teams mají velmi dobré hledání a nemusíte se bát, že se vaše zpráva někde ztratí. Dobrým trikem může být naučený zvyk nekontrolovat po příchodu do práce e-maily, ale aktivitu v Teams. Možná jste si toho nevšimli, ale je to ten zvoneček v levém horním rohu obrazovky.

Mluví se o větší integraci s Outlookem, ale v tuhle chvíli to není žádná sláva. Co by mohlo někdy pomoci, je schopnost Teams přijmout váš email poslaný přímo na konkrétní kanál. Možná se pletu, ale tuhle službu jsem kdysi dávno odsoudil, protože vkládala pouze soubor *.eml. Dnes je to ovšem jiná

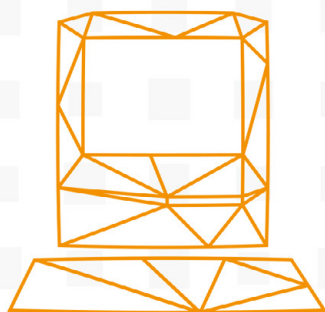
káva a v kanálu se zobrazí váš e-mail v plné parádě. Může to být také zajímavá cesta, jak komunikovat s externisty. Napadá mě spiklenecká možnost, kdy bude nějaká úřednice posílat do vašeho kanálu informace o blížících se termínech nějakých důležitých akcí, u kterých byste neměli chybět.

KANÁL OZNÁMENÍ

Na téma příspěvků a kanálů by se dala jistě napsat kratší kniha, ale já se s vámi rozloučím poslední informací týkající se oznámení. Oznámení je jiná forma příspěvků, kterou můžete výrazně formátovat, a proto by měla být dobře viditelná pro všechny vaše kolegy. Dobrou strategií by mohlo být například využití jednoho kanálu jako kanálu oznámení. Takovému kanálu bych zakázal možnost přidávání příspěvků ostatními kolegy a vkládal bych do něj pouze příspěvky typu oznámení. Jak je vyrobíte? Je to prosté. Stačí pod novým příspěvkem kliknout na první ikonu s velkým písmenem „A“, a v horní části nově otevřeného okna přepnout z Nová konverzace na Oznámení.

ZÁVĚR

Téma chatů a příspěvků je ještě mnohem širší, než jsem naznačil, ale pokusil jsem se připomenout nebo ukázat na obvyklé věci, se kterými se na kurzech setkáváme. Doufám, že máte z Teams stejnou radost jako já a pokud vás občas malinko zlobí, tak jim to odpusťte. Jsou to vlastně ještě nemluvnata, protože nedávno oslavily teprve 3. narozeniny. Za tu dobu a hlavně za poslední měsíce došlo k tolika změnám, že letos o Vánocích už tyhle články možná nebudou pravdivé. Zatím si užívejte přicházejícího léta a na shledanou třeba někdy u dalšího článku nebo na některém z [kurzů](#).

digit.cz